

Posudek vedoucího na diplomovou práci Jaroslava Hrouzka „Sňatky v předimperiální Číně“

Autor se ve své práci věnuje tématu, jenž předtím již dílčím způsobem zpracoval: sňatkům ve starověké Číně. Tentokrát však téma podstatným způsobem rozšířil, a to jak časově tak tematicky. Zatímco v předchozí práci se zabýval především průběhem sňatků v době Chunqiu (770-453 př. n. l.), nyní věnuje pozornost celému období předcísařské Číny od doby dynastie Shang až po konec periody Válčících států. Zároveň se snaží zachytit prakticky všechny aspekty aristokratických sňatků v daném období, s hlavním důrazem na jejich význam politický. Proměny politické funkce sňatků přitom těsně souvisí s celkovým společenským a politickým vývojem ve sledované periodě, což diplomant přesvědčivě dokumentuje.

Práce má přehlednou a logickou strukturu, sledující především chronologickou osu, což je vzhledem k jejím hlavním cílům zcela relevantní. V úvodních pasážích je podána velice podrobná a erudovaná charakteristika pramenů, z nichž autor vychází, přičemž je zhodnocen i jejich význam a relevantnost pro sledované téma. Jak autor poukazuje, největší soubor textů, které podávají informace o sňatcích, se týká především období Západní Zhou (cca 1045-771 př. n. l.: nápisy na bronzových nádobách) a Chunqiu (770-453 př. n. l.: opět nápisy na bronzových nádobách a kronika *Zuozhuan*). Tyto dvě periody také tvoří hlavní těžiště práce. Dále autor ukazuje, že v následující době Válčících států počet autentických pramenů klesá a omezuje se především na tety normativního charakteru, jejichž využití pro poznání reálné situace je poněkud problematické.

Domnívám se, že jak z hlediska faktického, tak jazykového, relativně – ovšem pouze relativně - nejslabší část práce tvoří pasáže věnované nejstarším obdobím a období dynastie Shang, kde se možná čtenář ve výkladu poněkud ztrácí. Je to ovšem pochopitelné vzhledem k útržkovitosti pramenů a množství rozdílných hypotéz, což autorovi znemožňuje hlubší analýzu a nutí ho omezit se především na přehled rozličných teorií. I zde však diplomant osvědčuje dokonalou znalost sekundární literatury, schopnost orientovat se v rozličných názorech i obecně antropologických modelech, a zároveň schopnost je kriticky zhodnotit a zaujmout k nim odpovídající stanovisko.

Jak již bylo uvedeno, těžiště práce spočívá v následujícím období Západní Zhou a Chunqiu, kde práce – podle mého názoru – i zřetelně nabývá na čtivosti, a to přes šíři a složitost tématu a množství materiálu, s nímž diplomant pracuje a který skutečně kriticky analyzuje. Přitom je možno říci, že množství jak sekundární literatury, tak – a to především – primárních pramenů, jichž práce využívá, je ohromující. Tím spíše, že se často jedná o velmi

obtížné texty, zahrnující množství nápisů na bronzových nádobách a náročné předávané texty, jako je *Shijing* či *Zuozhuan*. Analýza je přitom podrobná a vyčerpávající a prozrazuje, že autor své téma dokonale a do hloubky zvládl. Závěry jsou pak velmi přesvědčivé a opřené o primární prameny.

Práci pak doplňuje popis průběhu sňatků v době Chunqiu, opírající se především o konfuciánské normativní texty, ovšem pečlivě konfrontované s dalšími prameny, a závěr, v němž jsou přehledně shrnuty předchozí vývoje a je podán náčrt proměn sňatkových zvyklostí aristokracie v pojednávaném období.

Práci doplňuje velmi obsáhlý seznam literatury čínské i západní. Za velký klad lze rovněž považovat velmi kvalitně a pečlivě vypracovanou obrazovou přílohu a především tabulky v příloze, zvláště tabulku podávající přehled bronzových nádob s nápisy vztahujícími se ke sňatkům. Určitý nedostatek zde představuje pouze absence popisků k tabulkám.

Práce J. Hrouzka plně splňuje – a podle mého názoru ve vícero ohledech překračuje – nároky kladené na magisterskou práci a hodnotím ji jako výbornou.

V Praze 17. 9. 2008

Jakub Maršálek

